Ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν καὶ γενικώτερον τῆς Πελοποννήσου περιβάλλει μὲ ἰδιαιτέραν ἐμπιστοσύνην τὴν Ἑταιρείαν «Λίττον», διότι πολλὰ εὐελπιστεῖ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς «Λίττον» κατὰ τὸ γεῦμα, ποὺ ἐδόθη χθὲς εἰς Πάτρας, ὑπεδηλοῖ ὅτι ὁ κ. Ρόμπερτ Ἄλλαν εἶναι ἄνθρωπος μὲ ἀνώτερα αἰσθήματα καὶ μὲ πολλὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑΝ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821 ΚΑΙ Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τοῦ κ. ΒΑΣ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, τ. Ἐπιθεωρητοῦ Ἐκπαιδεύσεως

Πρέπει νὰ ξεκαθαρισθῆ μιὰ γιὰ πάντα τὸ ζήτημα τῆς διαστρεβλώσεως τῆς ἀληθινῆς ἱστορίας καὶ τοῦ ρόλου, ποὺ ἐπαιξεν εἰς αὐτὸ ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν.

Ἤμεις ἐγράψαμεν εἰς τὴν «Φωνὴν τῶν Καλαβρύτων» τῆς 2ας Ἀπριλίου 1967, ὅτι κατόπιν ψιθύρων ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ Ἀκαδημία πρὸ ἐτῶν, εἰσηγήσει τοῦ Σωκράτους Κουγέα, ἱστορικοῦ, ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ἤρχισεν ἀπὸ τὴν Καλαμάταν τὴν 24ην Μαρτίου 1821 καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα τὴν 21ην Μαρτίου. Καί, συνεπῶς, ἐκαλέσαμεν τὸν Πρόεδρον αὐτῆς νὰ δηλώσῃ κατηγορηματικῶς, ἂν οἱ ψίθυροι οὗτοι ἦσαν ἀληθεῖς ἢ ἁπλαῖ διαδόσεις, διότι, ἐφόσον ἔζη ὁ Κουγέας, ἦτο ἀδύνατον νὰ πληροφορηθῇ κανεὶς τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἐκεῖνος δὲν... ἀπήντησεν! Ἐνθυμούμαι μόνον, ὅτι ἐπεσκέφθη τὸν γεραρὸν Ἀκαδημαϊκὸν ὁ κ. Βενέζης, ἐκ Μ. Ἀσίας καταγόμενος, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἄνοιξιν, ἐπανελθὼν ἐκ Καλαμῶν, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ «Βῆμα» Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 ἤρχισεν ἀπὸ τὴν Καλαμάταν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν εἶχε μεταβῆ μετὰ τοῦ Κουγέα καὶ ἐὰν εἶχεν ἐπισκεφθῆ καὶ τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων. Πάντως, ἐγέλασα μὲ τὴν εὐκολίαν, ποὺ βρῆκε ὁ κ. Ἀκαδημαϊκὸς τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν τόσον ἀβασάνιστως! Ὁ κ. Βενέζης εἶναι σὰν νὰ λέγη στοὺς πρωτεργάτας τῆς Ἐπαναστάσεως «ἐλᾶτε παππούληδες νὰ σᾶς δείξω ἐγὼ τ' ἀμπέλια σας».

★

Κατόπιν ἔρχεται μικρὸν ἔντυπον μὲ ἐπικεφαλίδα Καλάβρυτα — Καλαμάτα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Δημ. Ι. Τσιλίρα, ἐκδ. 1967. Εἰς τὴν σελίδα 28 ὁ συγγραφεὺς γράφει ἀνεπιφυλάκτως «Στηρίζονται οἱ φιλοδοξοῦντες ἀντίδικοι οὐχὶ εἰς ἀληθῆ γεγονότα, ἀλλ' εἰς τὸ ὅτι ἔχουν συμπολίτην Ἀκαδημαϊκὸν (ἐννοεῖ τὸν Σωκράτην Κουγέαν, μακαρίτην ἤδη), ποὺ ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του τὴν Ἀκαδημίαν, τὸ Ἱστορικὸ τμῆμα τῆς ὁποίας τὸ διευθύνει. Καὶ προέδη οὕτως εἰς πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας ἄλλος τις, εἰς τὴν λεπτὴν αὐτὴν θέσιν τούτου εὑρισκόμενος, θὰ ἀπέφευγε νὰ τοὺς κάμῃ, δηλ. συνέγραψε μονογραφίαν καὶ ὑπεστήριξε τὰ τῶν Καλαμῶν καὶ τὴν ἐνέκρινεν ἡ Ἀκαδημία».

★

Κατόπιν τῆς σαφοῦς ταύτης καταγγελίας περὶ ὑπάρξεως τοιαύτης ἀνιστορήτου καὶ αὐθαιρέτου ἀποφάσεως τῆς Ἀκαδημίας, οἱ κ. κ. Πρόεδροι τῶν Καλαβρυτινῶν Συλλόγων, ὁ Τύπος καὶ ὁ Δήμαρχος Καλαβρύτων καλοῦνται νὰ διαμαρτυρηθοῦν πρὸς τὴν παροῦσαν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ ζητήσουν τὴν παρέμβασιν αὐτῆς καὶ τὴν ὁριστικὴν τακτοποίησιν τοῦ Ζητήματος τούτου.

Ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀληθές, κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ Ἀκαδημία πρὸς τιμωρίαν πρέπει νὰ κλείσῃ διὰ μίαν 5ετίαν καὶ οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ καὶ Ἱστορικοὶ νὰ ἀπολυθοῦν, ἂν δὲν σπεύσουν νὰ παραιτηθοῦν. Καὶ θὰ ἔπρεπεν, ἐὰν ὑπῆρχεν ἡ ἐλαχίστη εὐθιξία, νὰ εἶχαν παραιτηθῆ, ὅταν ἐδημοσιεύθη τὸ Β.Δ. τοῦ Φ. Ζαΐμη τῆς 26-1-66 περὶ ἑορτασμοῦ εἰς Καλάβρυτα τὴν 21ην Μαρτίου ἑκάστου ἔτους.

Σήμερον εἶναι Κυβέρνησις Ἐθνική, ἐνδιαφερομένη πρὸ παντὸς διὰ τὸν φρονηματισμὸν τοῦ Λαοῦ καὶ ὄχι Κυβέρνησις, καθοδηγουμένη ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια!

Γιὰ μᾶς, τοὺς Καλαβρυτινοὺς εἶναι ἀρκετή, πλὴν τῶν ἄλλων σπουδαίων καὶ ἀδιασείστων λόγων, ἡ ὁμολογία τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν Ἐπανάστασιν, ἡ περιεχομένη εἰς τὸν περίφημον Γιαφτᾶν τοῦ ἀπαγχονισθέντος Πατριάρχου μας, ἤτις εἶναι ὁμολογία τοῦ ἰδίου τοῦ Σουλτάνου. «Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης εἶναι Μωραΐτης καὶ ἐπειδὴ οἱ ραγιάδες τοῦ Καζᾶ Καλαβρύτων τῆς Χερσονήσου τοῦ Μωριᾶ, ἀποτελέσαντες ἀνταρτικὰ σώματα, διαταράσσουσι τὴν ἡσυχίαν τῶν λοιπῶν καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ εἶναι γνώστης τῆς τοιαύτης καταστάσεως κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀποδειχθείσης περιφανῶς τῆς ἐνοχῆς αὐτοῦ».

Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ ἐξολόθρευσις καὶ ἐξαφάνισις τῆς ὁδελυρᾶς ὑπάρξεως τοῦ ὡς ἄνω προδότου καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων, διατάσσω: τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον καὶ ἐκτελεσθήτωσαν κατὰ γράμμα, ἔχοντες πάντοτε πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ αὐτοκρατορικόν μου σύμβολον.

Ἐγράφη ἐν Κων)πόλει τὴν 10ην μηνὸς Ἀπριλίου 1821.

Ὅλα τὰ ἄλλα περιττεύουν. Καὶ ὅμως, οἱ ἱστορικοί μας Κουγέας, Δασκαλάκης, Ζακυθηνός, Βενέζης καὶ Μελᾶς κατάπιαν τὸν Γιαφτᾶν, γιατὶ δὲν τοὺς συνέφερε!

★

Στὰ 1965 εἴχομεν διαμαρτυρηθῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ στὸν Τύπον, ὅτι ἐδιδάσκετο εἰς τὴν ΣΤ΄ τάξιν τῶν Γυμνασίων διεστραυλωμένη ἡ ἱστορία τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ ἐζητήσαμεν τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἱστορίας Λαζάρου.

Τότε τὸ Ὑπουργεῖον μᾶς εἰδοποίησεν, ὅτι τὸ ὑπόμνημά μας τὸ διεβίβασεν εἰς τὸ Παιδαγωγικὸν Ἰνστιτοῦτον. Καὶ μόλις ἐφέτος τὸ 1967 μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι τὸ διεβίβασεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, διότι φαίνεται τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον δὲν ἐστάθη ἱκανὸν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἔτσι ἡ διαφορά μας ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν προῆλθε πρωταρχικῶς ἡ διαστρέβλωσις τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας!

Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δικαιούμεθα νὰ πιστεύωμεν, ὅτι θὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, ποὺ ἀφορᾶ σπουδαίως εἰς τὸν φρονηματισμὸν τῆς νεολαίας καὶ ὅλου τοῦ Ἔθνους.

ΒΑΣ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Τ. Ἐπιθεωρητὴς Ἐκπαιδεύσεως

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Συζυγικὴ ἑνότης

Κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλο, «οἱ δύο ἔσονται εἰς σάρκα μίαν» Ἔτσι ἀποτελοῦν τὴν χαριτωμένη διπλὴ προσωπικότητα. Εὔκυλο εἶναι τώρα νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι δὲν ζοῦν μόνοι καὶ δὲν μένουν ἀνεξάρτητοι καὶ ἀνεπηρέαστοι οἱ δύο σύζυγοι. Συνεπῶς, πολὺ σωστὰ λέγεται ὅτι ὑπάρχει μεταξύ τους ἀλληλεγγύη καὶ ἀλληλεπίδρασις. Εἶναι ἑνότης ἰσορροπημένη, μιὰ ἁρμονικὴ συμβίωσι μὲ κοινοὺς σκοποὺς καὶ πόθους, ἐπιδιώξεις, μὲ κοινὸ τὸ μέλλον.

Καὶ ναὶ μὲν λέμε, ὅτι προϋποτίθεται ἑνότης ψυχικὴ καὶ κοινότης σκοπῶν, ὅμως ὁ καθένας διατηρεῖ τὴν ἀτομικότητά του. Ὁ καθένας φέρει τὰ ἰδιάζοντα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἑαυτοῦ του, τὸν χαρακτῆρα του. Ὁ ἄνδρας θὰ διακρίνεται γιὰ τὴν ὀξύνοιαν, τὴν δραστηριότητά του, τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ ἐξωτερικά, τὴν εὐθύνη τοῦ μέλλοντος ὅλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Παραλλήλα, ἡ γυναίκα — σύζυγος θὰ ἔχῃ τὴν ἀτομικότητά της. Πρωτεύουσα θέσι θὰ ἔχῃ ὁ συναισθηματικός της κόσμος, ἡ τάξις καὶ νοικοκυρωσύνη, ἡ διαισθητικότης, ἡ μεγάλη της στοργὴ καὶ ἀγάπη.

Ἐὰν τὸ σπίτι κυβερνᾶται ἄσχετα καὶ ἀνεξάρτητα, ἀπὸ τὸν ἕνα μόνο τῶν συζύγων, θὰ πέσωμε σὲ μιὰ ἑτερογονία μονομερῆ καὶ μονόπλευρη κατεύθυνσι, ποὺ πολὺ γρήγορα θὰ ὁδηγήσῃ στὸν ἐκτροχιασμό. Ἀντίθετα, ἂν θέλωμε πορεία καλὴ καὶ μιὰ πετυχημένη οἰκογενειακὴ ζωή, θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ κανὼν «ἐν τῇ συναρμονίᾳ τῶν χαρακτήρων ἔχομεν ἁρμονίαν ψυχῶν καὶ σκοπῶν».

Αὐτὸ θὰ ἐπιτύχῃ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ συνεργασίας ἢ ὅπως προείπαμε, μὲ μιὰ σχετικὴ ἀλληλεπίδρασι καὶ ἀλληλοσυμπλήρωση τῶν γνωρισμάτων καὶ χαρακτήρων τῶν δύο συζύγων. Τὴν ἀλληλεπίδρασι αὐτὴ δὲν τὴν ἐννοοῦμε σὰν ὑποταγὴ τοῦ ἑνὸς στὸν ἄλλον, ἀλλὰ σὰν συνεργασία. Μὲ πνεῦμα ταπεινοφροσύνης, ἀγάπης καὶ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴν εὐτυχῆ διαίσωσι τῆς οἰκογενείας. Ὁ ἕνας θὰ συμμερίζεται, θὰ ὑπακούῃ καὶ θὰ συμβάλῃ στὸν κοινὸ ἀγῶνα. Ὁ σκοπὸς τῆς οἰκογενειακῆς κοινότητος καὶ ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ στοργὴ γιὰ τὰ παιδιά, θὰ συντελοῦν στὸ νὰ κάμπτωνται καὶ συγκλίνουν καὶ οἱ ὑπάρχοντες ἔστω μικρο-ἐγωϊσμοί θὰ δημιουργῆται φρόνημα συνεργασίας, ἀλληλεπιδράσεως, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν εὐτυχία καὶ χαρὰ τῆς οἰκογενείας.

Στὸν θαυμάσιο αὐτὸ λόγο πολὺ θὰ συντελέσουν καὶ τὰ παιδιά. Ὁ ὑπέροχος αὐτὸς ψυχικὸς κρίκος τοῦ πατέρα καὶ τῆς μάνας, θὰ γίνῃ ὁ καλύτερος παράγων ἀλληλεπ.δράσεως καὶ ἀλληλοσυμπληρώσεως.

Ἀ ρ ί σ τ α ρ χ ο ς

Ο ΓΕΡΟ - ΘΑΝΟΣ

Ἦτανε γέρος, ναί μά, ἡ καρδιά του δὲν ἤθερε γεράτειά. Δούλευε σὰν παλληκάρι, συλλογιζότανε σὰν ἄντρας, ἀγαποῦσε σὰ μάννα. Ἡ ἀγάπη τὴν ἔθρεφε ὅλη του τὴ ζωή. Νέος ὄντας, ἐλάτρευε τὴ χαδεμένη του τὴ Μάρω, τὴ Μάρω, ποὺ πρόφταζε δὲν πρόφταζε νὰ τοῦ χαρίσῃ μιὰ μονάκριβη κόρη. Σὰν ἀκολουθοῦσε τὸ λείψανό της, ἦταν ἀσπρισμένα τὰ μαλλιά του ἀπὸ τὴ μία μεριά. Μία τρομερὴ νυχτιὰ τοῦ τῆς ἐλεύκαναν τὶς τρίχες ἐκεῖνες. Ἡ νυχτιά, ποὺ γεννοῦσε ἡ Μάρω τὴ ὁρφώ, ποὺ ὁ θάνος μπῆκε κ' εἶδε ἄξαφνα ἕνα λιμπιστὸ κοριτσάκι στὸ πλάγι τῆς νεκρῆς μάννας του.

Ὅταν ἔγιν' ἄντρας, ὁ θάνος ἀγαποῦσε τὴ ὁρφώ, τὴ μοναχοκόρη του. Γιὰ κείνη ζοῦσε καὶ γιὰ κείνη δούλευε στὸ μικρὸ περιβόλι. Ἄ, δὲν ἤτανε γιὰ κείνη, ποὺ μποροῦσε νὰ θὰ στάξῃ τὴ στέρνση τῆς ἀγαπημένης του Μάρως.

Τὰ χρόνια πρέπει τὸν πόνο ἢ νὰ τόνε γιατρέψουν, ἢ νὰ τὸν πνίξουν μέσα στὸν τάφο, μὰ σωματικὸς εἶναι, ψυχικὸς εἶναι. Τῆς ὁρφοῦς τὰ δεκάξη ἐκεῖνα χρόνια, ποὺ τάβλεπες κι' ἀνθοῦσανε στὸ παρθενικὸ πρόσωπό της, τόνε γιάτρεψαν τὸν πόνο τοῦ θάνου. Μόνο, ποὺ τὸν κεντοῦσε ἀκόμα βαθειὰ — βαθειὰ μέσα του, σὰν τὴν κοίταζε κατάματα κάποτες. Τῆς ἔμοιαζε τῆς μακαρίτισσας, ἡ μικρή.

Τὸν εἶχε ξεχασμένο κι' αὐτὸν τὸν κρυφὸ καημὸ σὰν τὴν πάντρευε, ἔκλεγε, μὰ ἦταν ἀπὸ τὴν χαρά του. Ἄχ, καὶ νὰ τὴν ἔπαιρν' ὁ Χάρος καὶ τοὔτη τὴ δεύτερη του ἀγάπη! Δὲν ἦταν ὁ Χάρος τώρα, ἦταν ὁ Δαίμονας. Ὅτι ἔκαμ' ἐγγόνι ὁ θάνος, ὅτι φύτρωσε τρίτο θλαστάρι μὲς τὴν καρδιά του, τὴν ξελάγιασαν τὴν ὄμορφη ὁρόσω, τὸν τρέλλαναν τὸν ἀπελπισμένο τὸν ἄντρα της, κ' ἔμεινε ὁ γέρος ὁλομόναχος στὸ μικρὸ σπιτικό του μὲ τὴν μικρούλα τὴν Μάρω του.

Ἦταν κατάσπρα τώρα πιὰ τὰ μαλλιά του. Ἔτρεμαν πιὰ τὰ χείλη του καὶ τὴν καρδιά του τὴν μάτωναν δύο πληγές. Οἱ μεγαλύτερες πληγές, τῆς ὁρόσως ἡ πληγὴ τὴν ξανάνοιξε καὶ τὴν ἄλλη, τῆς πρώτης ἀγάπης του. Ἂν εἶχε τύχη νὰ ζῇ ἡ φρόνιμη Μάρω του, δὲν θενὰπεφτε τὸ τρομερὸ αὐτὸ ἀστροπελέκι στὸ σπιτικό.

Ἔρχουνταν ὧρες, ποὺ δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ βαστάξῃ. Ἔπαιρνε στὰ γόνατά του τὴ μικρούλα, τὴν κοίταζε σὰν τοῦ χαμογελοῦσε καὶ πολεμοῦσε νὰ πιάσῃ τὰ γένεια του, καὶ δὲ μποροῦσε πιὰ νὰ βαστάξῃ. Πήγαινε νὰ ραγίσῃ πιὰ ἡ καρδιά του. Τὴν ἄφινε καταγῆς τὴ μικρούλα, κ' ἔβγαινε πάλι στὸ περιβόλι, κ' ἔσκαβε, ἔσκαβε, ἔσκαβε. Τὸν περέχυνε ὁ ἵδρος τὸ γέρο-θάνο. Ἀναπνοὴ πιὰ δὲν εἶχε. Ἐμπαινε μέσα κατακομμένος, ἀφανισμένος. Ἔτρωγε μὲ πολλὴ ὄρεξη, κ' ὕστερα κοιμόταν σὰ μολύβι.

Ποθοῦσε τόση ὄρεξη καὶ τόσος ὕπνος; ἔλεγαν κάποτες οἱ γειτόνοι. Ὁ Θεὸς πρέπει νὰ τοῦ τὰ δίνῃ αὐτὰ τὰ καλά, γιὰ χάρη τῆς μικρούλας τῆς Μάρως του. Ναί, ἦτανε ὁ Θεός, ποὺ τόνε λένε Δυολειά.

ΒΛΑΣΙΟΣ Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΤΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗ ΝΕΟΤΗΤΑ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. ΣΤΕΦ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΗ

Ἡ «Νεότης» εἶναι ἄγαλμα τοῦ Ἕλληνα γλύπτη Γ. Καστριώτη, ποὺ στήθηκε πρὸ μηνῶν στὸ προαύλιο τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Πατρῶν, δωρεὰ τῆς οἰκογενείας, ποὺ προσπαθεῖ νὰ μᾶς ἐκφράσῃ ὁ καλλιτέχνης.

Ἔρχεσαι ἀπὸ τὰ ζωντανὰ τὰ (ἔγκατα
αἰώνιας γέννας,

Γ. Καστριώτη: «Η ΝΕΟΤΗΣ»
(Χάλκινον ἄγαλμα στὸ Πανεπιστήμιο τῶν Πατρῶν)

νείας Δρούλια. Σχετικὸ κριτικὸ καὶ ἑρμηνευτικὸ σημείωμα γιὰ τὸν καλλιτέχνη καὶ τὸ ἔργον του ἐδημοσιεύθη σὲ ἄλλες στῆλες.

Οἱ παρακάτω στροφὲς γράφτηκαν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀγάλματος καὶ τὶς παραθέτομε σὰν δεύτερο ἑρμηνευτικό του τρόπο καὶ πληρέστερη κατανόηση τῆς ἰδέας, ποὺ προσπάθησε νὰ μᾶς ἐκφράσῃ ὁ καλλιτέχνης.

Ἔρχεσαι ἀπὸ τὰ ζωντανὰ τὰ (ἔγκατα
αἰώνιας γέννας,
καὶ παίρνεις τὸ πυρσὸ τῆς Δόξας
καὶ τῆς Ἀρετῆς (ζας
καὶ πᾶς γιὰ Ὀλύμπιες κορφὲς (ν' ἀγέθης
καὶ μεταλαμπαδεύεις φῶς κι (ρμὴ
ὁ' ὡραία Πατρίδα!

★

Τ' ἀνάσασμά της σοῦδωκεν ἡ (θάλασσα
τὸ λίκνισμ' ἀπ' τὸ κῦμα τόχεις (πάρει,
τὸ ἡφαίστειο σοῦδωκε φωτιὰ λάμψη στὸ νοῦ σου ἡ ἀστραπή,
καὶ τάστρο ποὺ βουτάει στὰ (χάη
ἀμετρη ὁρμὴ καὶ κίνηση σοῦ (χάρισε
καὶ φῶς!...

★

Στὸν οὐρανὸ σοῦ φτερουγᾶνε (ἀετοί,
στὴ θάλασσά σου ἀλκυόνες νλα (ροι
κι εἶναι ὡραία σου ἡ ψυχή, θεία σου ἡ χάρη!

★

Πῶς παιχνιδίζει ὁ κρίνος μὲ (τὴν ἡλιαχτίδα.
Πῶς κυματίζουν τὰ σπαρτὰ στὸ (ἀγέρι.
Πῶς ζωντανεύει μὲ τὴν αὔρα (τὸ κορφάρι
στὰ λεύκα ἀπάνω.
Πῶς παιχνιδίζουνε τὸ καλοκαίρι γλάροι καὶ κύματα στὸ πόντο, τέτοια ναὶ σ' χάρη σου Ὡραία Νεότης!...

★

Μέρα στὶς φλέβες σου ἀνεμο- (δέρνονται
τίνιες δυνάμεις
φῶτος
καὶ ζόφου,
μὰ σὰν ἡνίοχος Δελφικὸς ξέρεις νὰ τιθασεύῃς τὸ μαῦρο (τὸ ἄτι
πλάνου πόθου
καθὼς τὸ θές
καὶ ἀπὸ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ Ναοῦ σου
μακρυὰ ἀπ' τοὺς «κῦνες»
νὰ κρατᾶς τοὺς μαργαρίτες...
νὰ ἐξολοθρεύῃς ξέρεις τοὺς ἀ- (στρίτες,
σκορπιοὺς καὶ κόμπρες!

★

Δρασιὰ σοῦ δώσανε τὰ μαϊστρά- (λια
καὶ τὴ μοσκοβολιὰ τοὺς τὰ λου- (λούδια,
ὁ οὐρανὸς τὴν ἀπεραντοσύνη, καθαρωσύνη, ὁ κρίνος σοῦδωκε νέκταρι ἀτρύγητο
καὶ ἀμβροσία θεῶν!

Ἀθάνατο τὸ μέγα κάλλος σου πάγω σὲ μάρμαρο πεντελικό, μὲ τὸ ἀρχαϊκὸ μειδίαμα τῆς κό- (ρης
καὶ μὲ τὸ σφρίγος τοῦ ἔφηβου ποῦχε ἀπ' τὸ Δία τὸ γένος!

★

Ἀχειροποίητη Ἐκκλησιὰ ὁ λευκοπόρφυρος Ναός σου.
μὴν τὸν μολύνει ἀχρεῖος ἡ φαῦ (λος
ἐκεῖ τοῦ παραδείσου οἱ κρίνοι (ἀνθοῦνε
ἐκεῖ πετοῦνε σταυραετοί!

★

Ἡ Ἀρετή, ἡ Ἀνοιξη κι ἡ Νιότη
τρεῖς οὐρανοί
τρεῖς χάριτες
τρεῖς ἥλιοι!
Αἰώνιο φῶς ἡ Ἀνοιξη
αἰώνιο φῶς κι ἡ Νιότη

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΙΑΤΡΟΣ
Dr ΣΠΥΡΟΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Μετέφερεν τὸ ἰατρεῖον του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 94 — Πλατεῖα Γεωργίου Α' (πρώην ἰατρεῖον καρδιολόγου κ. Λάζαρη), τηλ. ἰατρείου 64—00, οἰκίας 47—11, δέχεται 8—1 μ.μ. καὶ 5—8 μ.μ.

15.600.000 ΔΡΑΧ.
μοιράζει τώρα
κάθε Δευτέρα
ΤΟ
ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
Γιὰ νὰ κερδίσῃς ὅμως
πρέπει νὰ ἀγοράσῃς
ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
Τώρα κυκλοφορεῖ
εἰς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΔΑΣ
Κλήρωσις:
ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΓΚΑΝΑΡΑ
ΖΗΤΕΙΤΑΙ
Νοσοκόμος καὶ καθαρίστρια διὰ 4ωρον ἐργασίαν.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΥΦΑΝΤΑ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 106
ΣΤΟΡ, ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ, ΝΤΙΒΑΝΟΣΚΕΠΑΣΜΑΤΑ, ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΑΝΛΑ, ΠΟΔΙΕΣ.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΤΑΞΙ
"FORD-TAUNUS"

Ο,ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΜΑΘΗΤΗΣ
"ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ"

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΕΠΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Δ. ΚΑΨΗ
"Ο ΣΑΚΗΣ"
Καθιστὰ γνωστὸν εἰς τοὺς πελάτας του, ὅτι μετεφέρθη εἰς τὴν ὁδὸν ΟΘΩΝΟΣ — ΑΜΑΛΙΑΣ 99 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 72—561

★

Τοποθετοῦνται ἐγκεκριμένοι ΤΑΧΟΓΡΑΦΟΙ καὶ ΤΑΞΙΜΕΤΡΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ.
Ἐπισκευάζονται ΤΑΞΙΜΕΤΡΑ — ΚΟΝΤΕΡ — ΥΑΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΕΣ — ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΑ ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΥ — ΣΤΡΟΦΟΜΕΤΡΑ καὶ πάσης φύσεως ὄργανα μετρήσεως.
Ἐπίσης διαθέτομεν τὴν Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν διὰ τὸν Νομὸν Ἀχαΐας.
ΑΥΤΟΓΡΑΦΩΝ ΧΑΡΤΩΝ ΤΑΧΟΓΡΑΦΩΝ Αὐτοκινήτων

ΦΙΛΑΘΛΟΙ
Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΕΦΘΑΣΕ!!
Τὸ κατάστημα «ΒΕΝΤΕΤΤΑ» τῶν ποδοσφαιριστῶν τῆς «Θυέλλης»
ΚΟΥΡΛΕΣΗ - ΔΕΛΑΛΗ
σᾶς προσφέρει:
Δίσκους, πίκ - ἄπ, ἠλεκτρικοὺς φούρνους, ἠλεκτρικὰ σίδερα, ψηστιέρες (πύραυλος — ρομπότ), πετρογκάζ, μεταλλικὰ ντουλάπια, μεταλλικοὺς νεροχύτες, μεταλλικὰ ντουλάπια μπάνιου κλπ.
ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ:
ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
σὲ ὅλα τὰ σχέδια. Ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἴδη πλαστικῶν.
Σᾶς περιμένομεν διὰ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν
ΚΟΥΡΛΕΣΗΣ - ΔΕΛΑΛΗΣ
Παραπλεύρως κινηματογράφου «Σινέ — Μαρί» — Φωκαίας 4 — Τηλ. 70—829.

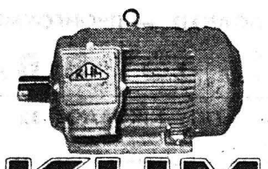
ΚΗΜ
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΑΠΟ 0,33 ΕΩΣ 125 HP
ΤΡΙΦΑΣΙΚΟΙ ΒΡΑΧΥΚΥΚΛΩΜΕΝΟΙ κατὰ DIN 42673/60
ΤΡΙΦΑΣΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΦΟΡΟΙ κατὰ DIN 42679/62
ΜΟΝΟΦΑΣΙΚΟΙ ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΠΥΚΝΩΤΟΥ
ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 164 • ΤΗΛ. 72-168 & 72-735 • ΠΑΤΡΑΙ

DOMENICA

ὀνομάζομαι 124
Ἔχω διανύσει ἑκατομμύρια χιλιόμετρα. Ἐδοκιμάσθηκα σέ ὅλα τὰ κλίματα. Κατενίκησα ὅλες τὶς δυσκολίες. Μοῦ ἀρέσουν οἱ μεγάλες διαδρομές. Εἶμαι ἕνα αὐτοκίνητο γερό, ἀνθεκτικὸ καὶ καταναλίσκω ἐλάχιστα. Μεταφέρω 5 ἄτομα καὶ τὶς ἀποσκευές των μὲ μεγάλη ἄνεσι.
124 FIAT
8 ἵπ. φορολογήσιμοι, 145 χιλ/ωρ. 65 CV SAE, δισκόφρενα στὶς 4 ρόδες, λεβιὲ ταχυτήτων στὸ πάτωμα, 4 πόρτες, 5 θέσεις.
Ἡ Γεν. ἀντιπροσωπεία χορηγεῖ βιβλιάριον ἐγγυήσεως ἑνὸς ἔτους τοῦ ἐργοστασίου.
ΔΥΤΕΛΛΑΣ ΕΠΕ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ — ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
τῶν ἐργοστασίων FIAT & SIMCA διὰ τὴν Πελοπόννησον, Ἤπειρον, Αἰτωλοακαρνανίαν καὶ Νήσους.
Ἁγίου Ἀνδρέου 93β. ΠΑΤΡΑΙ Τηλ. 41 — 28
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ, Ρήγα Φεραίου 104 Τηλέφ. 72—684.
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ, Φαβιέρου 16 Τηλέφ. 49 — 93
Συνεργεῖον ἀποκλειστικῶς δι' ἐξυπηρέτησιν αὐτοκινήτων FIAT & SIMCA μὲ εἰδικευμένον προσωπικὸν ἀνῆκον εἰς τὴν ἑταιρίαν ΔΥΤΕΛΛΑΣ, ἐπίσημον ἐκπρόσωπον